

این خانه اقیانوس و جنگل
نه چشمه و دریا و رود است
اما عجب جای قشنگی
این بهترین جای فرود است

جایی پر از لبخند و نور است
پاک و قشنگ است و معطر
هم گنبد و گلدسته دارد
هم زائر و حوض و کبوتر

یک قطره بارانم که باید
با قطره‌ها، این جا ببارم
تر می‌کنم گلدسته‌اش را
با بوس‌های آبدارم

بوسه‌های باران

فانصرت

شماره ۵۸

۱۹ شهریور

۱۴۰۱

شعر

بخوانیم

شاعر: عفت زینلی

تصویرگر: زهرا امسان‌فر

